

Издава се три пъти седмично
в понеделник, среда
и пятък.
АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 120 лв., 1/2 годи-
шно 60 лв.; 3-месечно 40 лв.
Абонамента започва на
всеко 1-во число от ме-
сека. — винаги предплатата

ТЪРГОВСКО-ЗАЩИТА ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Орган на общите български търговско-индустриални интереси.

Редактор — издател: П. Д. Драгулов.

Цените за обявите са:
За кв. сантиметър 250
ст; за годежия, венчания,
некролози 50 ст. за едно
публикуване; баланси, ре-
шения, цуркуари и прото-
коли по 1-50 лева; ре-
гистрации на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко че се отнася до
вестника се адресира: до
"Търгов-Промишлена За-
щита", Варна "Венчан"

Т. МИНЕВ СИНОВЕ РУСЕ — ВАРНА.

КОЛОНИЯЛ ЖЕЛЕЗАРИЯ НА ЕДРО

Телефон № 316, Варна.
Телефон № 338, Русе.

Всекога има в складовете си в големи количества всички видове железарски стоки, разни бои, безир, джамове белгийски и чехословашки и пр.

Има в склад, от собственната си фабрика в **Попово**: таблови железни кревати, нощни шкафчета, умивалци, пружини, закачалки и пр., нарично конкуриращи европейските.

Предстои в фабриката да се изработват насокро: тел боди, кофи, въртлица, сачове, лопати, лизгари и др.

Оферти при поискване.

КООПЕРАТИВЕН КОНСОРЦИУМ ЗА ИЗНОС НА ЗДРННИ ХРАНИ.

Синдикална агенция — Варна.

Телеграфически адрес: Синдикат. Телефон № 314.

Закупува ализверта, чрез Стоковата борса с вагони и чрез общинската борса с кола всички видове храни за износ.

Агенцията се помещава на улица "Девня", срещу общинската житна борса.

СИНОВЕ ТОНИ ПЕТРОВ

ВАРНА.

Постоянен депозит на:

ЖЕЛЕЗА

ГРАНСИСИОННИ, ШИНИ, ОБЛИ, ЧЕТВЪРТИТИ,
НАЛЖЦИ, ХАЛКАЛЖЦИ И ЧЕМБЕРЛИИ.

ЦИНК | ПУТРЕЛИ

ВСИЧКИ НУМЕРА | ОТ № 12 ДО № 18

ЛАМАРИНА | **ЧЕРНА И ГАЛВАНИЗИРАНА**

Телефон № 3. 3-4

Глас от публиката.

От 10. — 15 дни насам констатира се, че стойността на нашият лев расте в сравнение с миналата година, то това време, той стои с 1250 пункта по-високо по отношение на швейцарските франки, с 123 пункта по-високо по отношение на английската лира, с 570 пункта по-високо по отношение на френските франки, с 200 пункта по-високо по отношение италианските лиретки, с 39 пункта по-високо по отношение на турската лира и т. н. защото на 9 ноември 1921 год.

В този ден през 1921 год. цените на стоките, които се внасяха от странство при този високата чуждестранна валута, беха, сравнително, много по-ниски от днесканите цени. Много повече ниски, в сравнение с сегашните, беха и цените на продуктите и предметите от нещо произход: хлеба варираше от 3-60 до 5 лева килограма, сиренето — от 18 до 21 лева, кашкавала — от 25 до 35 лева и т. н. месото, ориза, захарта, маста, маслото и пр. се продаваха с 30 до 60% по-надолни цени, макар че цената на лева беше достигнала до 7-25 фр. стот. Днес новата цена по отношение на французския франк

е 12-25 ст. француски, тий че спрямо чуждите валути се намира в едно много по благоприятно положение от миналата година. Следвало би, според това, да се направи едно ежетъждно намаление на стоките и да се облегчи до една степен живота на обединения консуматор. Следвало би, това поефтическа последица от подобренето на лева.

Но, що виждаме че да става и сега, когато лева повишава цената си. Нашите търговци и производители, с настъпването на зимата, прибързаха да повишат цените даже и на онни продукти и онни предмети, които до скоро до давниното помоха на чрезовниците се държаха на по-ниски цени и беха достъпни на бедните консуматори. Побързаха да посокят живота, не защото видутата факто обикновенно оправдават повишателните си стремежи — ти застави да пренормират стоките си, а защото това те правят по инерция, при всяко повишаване на цените на чрезовниците, или при всяка помощ, която им се дава от държавата. И, искрай сухите гори и суртово, покрай чиновниците, всяко цескичане се простира и върху всички други консуматори, отразява се върху живота на всички маси.

Истина е, че за стоките, които се внасят от вънка може да се допушта, че трябва да запазят до некъде висотата на цените си по отношение на цените, които имаха миналата година, по това време, защото в текущата година те се внасят при други митнически условия, при други обложи, по високи, по-тежки за търговеца. Това е безспорно; но и за тях би следвало да има една мерка, една граница на повишението при дневното подобрене на валутата им.

Те възлагат мита 16 пъти по високи за покридане стойности на чуждата валута. Това е верно. Те имат право на рекомендация за плащаните си високи мита и това е безспорно. Но те дължат единично пропорционално намаление на цените за сметка на порастналата българска валута. Тоя е гласът, който иде от долу, от публиката, от народа. Това обаче се отнася само до търговците, които търгуват с високи чужди стоки: манифактура, ковання, халкалжия и пр. За търговците с местни стоки, за тях, които продават хранителни продукти и други предмети, разлащи се, или произвеждащи се в нашата собственна земя и, за които не се възлагат никакви мита в чужда валута, или в наши пари, обаче намаление

на поефтичаване на живота, е безусловно нуждно. Между туй, повишението на цените върху тия продукти и на тия предмети си върви с светкавична бързина към своето развитие. Върви и не мисли, че има веч в страната маси, които гладуват, на които поиниженкът е станал не преодолимо тежак.

Търговците на местни стоки, производителите на предмети от материали у нас придобивани, за които не се плащат мита и централа на дезвизии, които са продукт на нашата земя, наравно с повишени размери на лева требва да измаят цените на тия стоки. Това което те ще губят в цифрата на цената на предмета, ще го рекомпенсират с цифрата на уголемената или повишена валута. Това е явно. Това требва да се направи без друго.

Но, като е нужно да се направи такъж един жест от страна на търговците, търгуваци с вносни стоки и тия, търгуващи с местни стоки, пита се: държавата, която най-добре вижда и предвижда повишението на българската валута и тенденциите да продължи това повишение, но е

ли нужно да направи и тя от своя страна друг един жест — да намали курсовите разлики, с които се изплащат митата, таксите и пр. за вносимите от странство стоки, да намали, ако не и дори да омини също съществено централата на дезвизите и да даде на търговците да си откажат — да рекат и те време е и ние да направим това, което държавата налага; да съдействуваме и ние за поефтичаването на живота.

Гласът от народа, виждат от долу, от страдащата публика е: в този удобен момент да се тури начало на поефтичаване на живота; началото да се даде именно от държавата и неотложно да я последват търговците, като бидат заставени да го възприемат, в противен случай.

Един от публиката.

B. R. Даваме място на горното без никаква поправка от наша страна. Ние искаме да даваме място на публиката да говори с своя език и с свои мисли. Но запазваме си правото, в следния си брой, да направим и свояте уговорки.

„Знанието е сила“

С това мото, г-н Колю Хр. Конкилев, действителен член от Варненската търговска камара е написал статия по **тиражните училища**, обнародвана в брой 19 на габровският вестник „Родолюбец“.

Позволяваме си да я заемем и цяло поради важността на сюжета, който се третира и съради интереса, който представлява тя за двете страни, за които е предназначена — за чирадите и господарите (майсторите).

България, казва г-н Конкилев с своята просветна организация може да се гордее. Нашата страна много пъти се сочи от чужденци за образец по отношение на количеството на нашите народни училища и низкия процент на неграмотните. При все това има в страната много млади граждани, които ако и да съществуват, има обущари, които не могат да направят сами кройка на обувка; има жезлари, с големи претенции, които не могат не само да начертят какжто и да е предмет за работа от жлезо, но не могат да четат и чертеж, не знаят даже що е мащаб; има кожари и бояджии, които не могат да си обяснят никакви явления в техната професия по законите на науката; има занаятчии, които не знаят да четат и пишат, да си направят сметка, да си напишат едно какво да

да добие по-добри и по-вдрави теоретически познания по своята професия. Живел от чирак занаятчията в такава обстановка, той изучава в своята професия само онова, което е знаял неговия майстор и то без да може да си обясни много явления при работата си. Такива познания на един такъж бъдещ майстор са недостатъчни, за да може той да обзаведе успешно своята работилница и да ръководи работата си задоволително.

Многото примери, които се явяват всеки ден пред очите на наблюдалеля, явно доказват, че просветата на нашите занаятчийски среди е недостатъчна. Има шивачи, които не могат да начертят на хартия, каквато и да е форма на дреха; има обущари, които не могат да направят сами кройка на обувка; има жезлари, с големи претенции, които не могат не само да начертят какжто и да е предмет за работа от жлезо, но не могат да четат и чертеж, не знаят даже що е мащаб; има кожари и бояджии, които не могат да си обяснят никакви явления в техната професия по законите на науката; има занаятчии, които не знаят да четат и пишат, да си направят сметка, да си напишат едно какво да

**ГУМЕНИ
Тръби (маркучи)
за ВОДА, ВИНО и др.).
марка „КОНТИНЕНТАЛ“
СКЛАД ОТ ВСИЧКИ РАЗМЕРИ
при
МАРКО ШЕХТЕР С-ИЕ БРАТЯ
СОФИЯ.**

СЛЖНЦЕ
Народно Застрахователно Д-во в София
ул Тетевенска № 5.
2-3
**Застраховки на живот и пожир
ПРЕМИИ НАЙ-ИЗНОСНИ
УСЛОВИЯ НАЙ-ЛИБЕРАЛНИ**
Действителни агенти и инспектори се дирят за целото царство.

е писамце до свой мюцерия.*)

При една такава подготовка в професията си, занаятчията е обречен да работи при много тежки несгоди, да работи слепешката, да бъде един неопитен работник и още в началото на своята самостоятелност да се съмнева в успеха на работата си. Един такъв майстор може вечно да търчи на едно място и да не въведе нищо ново в своя занаят. Един такъв занаятчия не може да бъде полезен нито за себе си, нито за обществото. Затова искането е да изгради от мрака и му даде силата на знанието.

След големата разрушителна война, която раздели народните маси и която наложи на народите нова реорганизация в всички клонове на народното стопанство, наложи се и в нашия повик: *юлемо и доброкачествено производство, наложи се и в наши да се застрижат обществените организации за просвета на работните маси.*

Първи в това ново изискване се отзоваха търговско-индустриалните камари в нашата страна с заредяването на теоритически практически курсове по разните занаяти в много градове на страната и в последната година с откриването на чирашки и калфенски курсове.

До като занаятчийските курсове имат своето предназначение да дадат на занаятчията ограничени теоретически познания в професията, то с чирашките и калфенски курсове се цели да се даде на

**д-р ВЛ. БУРИЛКОВ — Бургас.
Внос — Износ
ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО
Телегр. адрес: БУРИЛКОВ.
Телефон № 172.**

Нашият прием.

Когато даваме прием на чуждите, дължни сме да мислим, че и към себе си и към своите имаме задължения — братски, роднински, свояшки задължения, които не сме изпълнили, и които трябва без друго да изпълним, не само от чисто искрено човеколюбие, но и от пламенно родолюбие, ако чувствуваме, че живеем в нас такова чувство, че тласк в душата ни родолюбив огън. Дължни сме преди да дадем подслон на чуждите — както подобава — да дадем такъж на своите, да облегчим техната тежка участ, да излекуваме техните болки, да ги утешим, да ги успокоим — да им дадем подслон, да заблажим до една възможна степен живота им.

От три страни на стоящите под чудо робство части от общото българско отчество ние посрещнахме бежанци немили и недраги; посрещнахме с десетки хиляди кметници, които се прибират в тясните предели на свободната своя родна земя.

Тех не бяхме смогнали да настапим, а страната ни се изпълни с други, много десетки хиляди бежанци, по вяра и кръж, наши братя — русите. Към тях ние имахме един голем родствен дълг; те са нашите освободители и ние неможехме да не им окажем братски прием.

Не бях настапен още и братя ни руси, не бяхе задоловени техните най-дребни нужди, като временни гости на нашата земя, бури нова се зададе от запад и юг — нови бежанци, нови родни и неродни мъженици на политиката изпълнила страната ни. За тех нови грижи, нови жертви! Съкаш настъпи една умора, едно отчаяване на гражданството от всяко състрадание, от всяко човеколюбивочувство, от всяко хуманно относение към страдащите.

В този момент на отегчение от придвижващи, като от извор от всички заробени български земи бежанци — българи, турци, евреи, гръци и арменци, като в своя обетована страна у нас; в този момент на загнедено — не по волята на народа ни — чувство на безразличие, чувство на залегнала в душата му апатия към всички страдания, които преживяват народите от по-далечните страни, народа ни, държавата ни е заставена да оказва човеколюбие и гостоприемство на нови бежанци, от много по-далечни страни и места — Бруса, Смирна и пр., защото тем не се оказва прием в никак друга земя.

По силата на жребия, който се е паднал на България, тя съкаш е предопределена да обхваща сълзите и всички кметници, съкаш, осъдена е да понася всичките последици от нещастията и мизерията даже на народи чуди, с които не е в никакво родство, от които не е видела и никога не може да очаква да види за себе си каква и да е добрина.

Нашите граници всеки ден се прекръщат и земята ни се пълни с десетки хиляди бежанци: турци, гръци, арменци и всякакви други от чуди народности; нашата страна препълнена е с гъстеста веч от бежанци всяка вида, продължава и в този момент да се пълни и съгъстява от най-бедните, от най-убитите духом и телом кметници на събитията и мъженици на времето от Анадола и Тракия. Ние, единици ние сме, които не им отказваме приема си, които не им затваряме границата си. И това е една наша черта — да забравяме да взимаме съжаление и онаката страна на въпросите, когато се решаваме да извършим нещо под влиянието и налага на чувството на състраданието; тя е черта наша — да забравяме да взимаме пример от минатото и пример от онова, що вършият другите с раздължност и е оглед на външн

ото си положение, на външните си нужди — на положението и нуждите на своят народ; тя е черта наша — да не разбираме или да не знаеме, че всяка масовите преселвания от една земя в друга идат от едно място в друго, са принасяли мизерии и бедствия за местните населния; че масовите преселвания, най-вече, във времена, когато народите се борят съществуване, като се борят за хапката си при владеяната световна осъдница, при разразената всесветска скъпостия, при кипежа от страсти, невговорност и мятежност външна и външна.

Човеколюбия и хумаността е добра черта за всяки народ, когато сам той не се нуждае от другите да бъдат към него човеколюбиви и хумани. Какво по-добро и външните какво добро в страната ни поставя по-високо от другите страни и държави — които оглавяват всяко гостоприемство на чуди бежанци, та ние единствените да пребрем и делим хапката си с народите от цял свят? Коя влонополучка, кое нещастие ни е отбегнало, та ние да сме единичките, които да дадем приют на насилиите на сиромашията и мизерията от цял свят?

Къде остават богатите ана долци и тракици, та нам пра важдат само бедните, само духом и телом истощените, само ония, които ще ни донесат болести и страдания, които ще помогнат да се възстанови единство?

Богатите сарафи и банкери евреи заминаха и са, вероятно, в Париж и Лондон; богатите търговци, индустриалици и банкери гръци, са, наверно, в Атина, Пирея, Солун и пр.; богатите арменци, също, са в по-големите чуждестранни столици; богатите турци чифликчи и реиети, са, вероятно, в успокояния веч Стамбул. А нам се пращат най-сиромасите, най-окъксаните, най-гладните по един благовиден претекст: те били чифчи, били земеделци, нам приличали, нам ги пращат!

Alvanitino.

На разни теми.

Занаятчийска партия.

Хранениците на българското занаятчийство, синовете на Ив. Диков, въртящи се около „Занаятчийска Дума“, имат смелостта още един излишен път да опровергат намеренията на апокрифните и демагогите водачи на Занаятчийския съюз, че не е имало и никой от другите им немали намерение да преобърнат съюзът в партия.

Повтарям, това е една излишна лъжа, това е замазване очи на ония упорити противници в съюзната организация, които с влиянието, което упражняват в съюза — защото са умни, честни и сериозни хора — не допускат така лесно да стане това превръщане от професионален съюз в политическа партия, както не допуснаха да се извърши това преобърдане и в туку що закрилият се в Пловдив занаятчийски конгрес, обаче, в който се във решение да се свика нов конгрес с дневен ред и категорично определен: „занаятчийския съюз да вземе активно участие в партитните борби на почвата на политическа партия.“ Това решение е взето само пред неколко дни в Пловдив, а писащите на „В. Д.“ излизат с тупето на горди и чисти рицари да уверяват тонковиците, че у никого нито мисъл не е минавала за обявяването на занаятчийския съюз в политическа партия.

Ние, които следихме Ц. Табакова, по една случайност, в всичките почти градове, кадето той прев октомври бе по агитация и организация, именно върху „почвата на политическа пар-

тия“, на онакви смело твърдим, че това се тъкми, че то е в началото на занаятчийството да стане свършено дело.

В Сливен, Ямбол, Карнобат, Айтос и Бургас, ние се нарихме единвременно с пребиваващите занаятчийски нации на Ц. Табакова. Нам там се обясни какви задкулници намерения имат занаятчийските нации, какви водачи. В Карнобат, неколко души занаятчии ни обясниха изтимните цели и намерения, които Ц. Табаков, мислен да покара съдействието на един извършил съюзен кожухарин, който се е вманичил веч от желанието да види, че съюза е прогласен за политическа партия, а себе си — некакъв полдай: началник, пристав или старши, да търчи и коли буржавията. Той кожухар е станал пословично с манията си.

В Бургас, наши познати, шивачи,

ни спре на улицата да ни питат за мнението ни: ще направят ли добре занаятчийите, като прогласят съюза си в политическа

партия? „Организатора и агитатора на съюза ни, г. Табаков, силно настоява за това“ — и казва шивача, наш приятел и обясни ни причините, по които се искало това прогласяване като ци очертава и всичките омайни и съблазнителни пересективи за занаятчийството от то

ва преобръщане в политическа партия.

За нас не остава никакво съмнение, че Диковци и Табаковци желаят и пей дават за един партия, на чело на която да се те все и вся, а тия, които върват след тях, да блеят и мукате, Диковци и Табаковци же лаят и пей дават за тази партия, която ги блеши, която е отри апетитите им, но не са още в състояние да надвият на външните си противници, не са в сила още да надвият над външните пречки и бавно действуват за да идат на сигурни сполуки. Отлагането за един бъдещ по-ближък или по-далечен конгрес, който ще бъде съвършен с определената точка на дневния ред, която по-горе цитирахме, е една нова стратегия, е да се тури на разположение време за разумяване на ония, които упорствуват против този идеал на Диковци и Табаковци.

Телеграфната и пощенската служба в Варна.

Преди войната и до самата нея, обществото в Варна беше добре, идеално добре, обслужвано от телеграфната и пощенската служба. Съвсем наредко, в годината един или два пъти можеха да се чуят оплаквания за несъвсеменното доставяне на телеграма или писмо, или из несъвсемено предаване телеграма по жицата. И когато по-добро оплакване последваше, телеграмата и пощенското управление бързо се опровергава писаното, ако е било чрез печата, или да обяснят извинителните причини пред оплаквача, ако оплакването е отправено направо до тек.

До войната телеграфната и посменната кореспонденция, не беше по-малка от кореспонденцията, която се сега разнася; до войната в Варна пристигаха и от Варна се отправяха три трени, освен парадните редовни съобщения, които пренасяха и доставяха писмена кореспонденция от целия свят; до войната телеграфната и пощенската раздавателен персонал, ако не беше по-малък, той беше в равен състав на сегашния такъв; предаваха, непрекъснато без никакво замъкнене, в пощенската кореспонденция съорганизирана със съдържанието и разнасяше три пъти в ден и и едно писмо не пропадаше, инициално не захисняваше от днешния за утрешиния ден.

С такова усърдие са работещи, с такава любов към службата се служещи до поината и обществото възнаграждаваше с симпатията си и благодарността си добри, трудолюбивите

*) Такива и хиляди подобни случаи могат да се наблюдават в изпитните сесии за майстори, каквито имаше в нашия град на 21, 22 и 23 т. г.

ЦИЙС ШИВО СВЕТЛОСИЧНО САМО ОТ ПИЛОВАРНИЩАТА БРАТЯ ДРОУСКОВИ - СОФИЯ

БРАТЯ ЛИМБЕРИ-БУРГАС

Търговия с колониални стоки и конински

Телеграф. адрес: ЛИМБЕРИ

Телефон № 33. 2-2

честните телеграфни и пощенски труженци; то ги искрено почиташе и уважаваше, като неуморни и полезни дейци в телеграфното и пощенското дело.

От войната, а особено от една-две години насам, телеграфната и пощенска раздавачна служба в Варна, вжпеки, че раздавачният персонал не е по-малк от до военния, е така ограничена, че телеграфната и пощенска писмовна кореспонденция, едва в 24 часа по един път може да се предава.

Ако проследи човек раздавачната служба в другите градове — Пловдив, Бургас, Русе, гдето кореспонденцията не е по-малка, напротив, в сравнение с Пловдив и Русе, Варна стои на второ място в това отношение, там, в споменатите градове, раздавачето на пощата става два пъти в ден — преди обед и след обед.

В Русе и Пловдив ни се казва, че и там персонала не е употреблен, че и заплатите не са по-големи от тия на раздавачите в Варна — на какво да се отаде, следователно, това исклучение, че пощата тук се раздава в 24 часа само един път, а там в ден два пъти?

Да се плащат по-големи заплати на раздавачите в Пловдив и Русе — не; да се правят никакви изключения с разгласянето на вестниците държавен и др., също — не; да са поставени от държавата при други изключителни условия в службата тия раздавачи, които да ги улесняват никак в раздаването, също така — не. На пловдивските и русенските раздавачи се плаща, също, така малко, както и на варненските; те също така бедствуват в прехраната и по-минъка, както и варненските. Но, когато се служи на държавата, у некой има едно по-високо ежвание на дългите към нея; има съзнанието, че службата на държавата е служба на обществото, служба на народа, от който единици са и тия, що му служат — че да служиш на държавата е да служиш на себе си, да се жертвуваш за себе си.

Ние не казваме, че който служи на олтаря, не трябва да се храни от него. Напротив, за да живее и работи човек, той трябва да се храни. Не значи ли това, че когато се е награжбила с една работа при известни условия и при предварително определена и установена заплата, той трябва да не я върши или да не я довърши, защото, както сам той мисли, нему за по-малко му се плаща? Съвестността явиска изложението на дълга до край.

Но като взимаме за пример раздавачите от другите градове и като изискваме съвестност и уძължливост от варненските раздавачи и от другите служби по телеграфа и пощата във Варна, ние никак не искаме да кажеме, че държавата или че пейните властели органи в изложението на своя дълг, са се поставили по-високо от тия роби на телеграфо-пощенската служба, от иската при форменното гладуване и материалното бедствуване се иска да бъдат направени

в дългите си.

Напротив, ние виждаме, че телеграфната и пощенската служба страдат и в друго отношение — не само в раздаването.

От тия неджди в телеграфната служба, например, ние взимаме службата по приемането телеграмите.

Стотици пъти, само ние, сме обръщали внимание, че и комуто требва, че едно гише за приемането на телеграмите, особено на вечерните търговски телеграми, е недостатъчно, а трябва да бъде открыто, най-малко, още едно. Но напака казане и протестите на търговците ръж не хващат — положението си остава до сега и за винаги същото.

Ние не виним и за това нещо никого. Да се отворят още едно или две гишка; или да се заставят участковите клонове да продължават службата си по приемането на телеграмите и след 6 часа — до 9 или 10 часа през нощта — и всички се да имат възможен персонал. Това е така.

Но при добрата воля на самите телеграфни чиновници и при желанието на държавата и на пейните, винещи органи да по-добрят тази служба, както и службата по раздаването на телеграфната и писмовна пощенска кореспонденция, модуси много могат да се намерят — чиновниците и раздавачите в повечко време и повечко труда да се посветят на службата, а държавата да е по-щедра в заплащането на трудът на тия работници и нейната служба и в назначаването повечко работни ръжци и ней. Така, с винимите жертвии и отстъпки, ще се постигне по-добренето на телеграфната и пощенска служба във Варна.

Мореплаване.

Аг. Сервици Маритими.

Парахода „Bolsena“ заминава за Цариград, след като разтовари 47 тона манифактура и лимони и ще товари около 150 тона храни и 50 тона дрено-върхушки.

Агенция Братия Раделия.

Парахода „Apostolos“ пристигна на 25 октомври, натовари 500 тона зърнени храни и отплува на 5 ноември за Цариград.

Парахода „Елени“, идящ от Бургас пристигна на 7 ноември за да вземе 2,000 тона зърнени храни за Гърция.

Очаква се да пристигне парохода „Флоренца“ към 16 т. м., идящ от Пирея за да вземе стоки за всички гръцки пристанища.

Агенция Дюрони.

Пристигна на 27 октомври парохода „Луиз Фресине“. Разтовари колониал, манифактура и др. стоки и замина за Дунава. Очаква се днес или утре да се върне във Варна за натоварване: кожки, насищана храна, яйца и др.

Очаква се от Марсилия парохода „Жак Фрасине“ към 13 или 14 т. м., носящ разни стоки от Генуя и Марсилия.

то съкрушително и неподносимо е отопанско затруднение.“

Нашият събрат, пък и ние от своя страна, поклоняваме на скромните юбиляри здравие и читавост да продължат същата неуморност и постоянство своята работа и да дочакат най-големият за тях празник — правдника на трудовата си петдесет годишнина и да получат привилегията, с опе по-сърдечни изрази, от обществото, за което работят.

Щастлив е и достоен за почетта на всички само той, който работи и не си отпочива за да изгради благото на народ.

Нашата редакция бе удостоена с покана да присъствува чрез свой представител на това симпатично тържество. От сърдце редакцията ни благодаря за поканата,

доха 2 вагона зимница по 590 и 620 л. 100 кгр.

На 3 ноември се представиха 22 вагона — 20 вагона зимница продадени по 577·50, 587·50, 592·50, 602·50, 607·50, 610 и 615 лева 100 кгр. — за зимницата по-слабо; 1 вагон ечмик по 595 л. 100 кгр. — за ечмика по-тъждро и 1 вагон фий по 542·50 лева 100 кгр. Боб 5 вагона останаха непродадени. Купувачите предлагаха 575 лева за 100 килограма. Същият ден вън от борсата се продадоха 1 вагон боб по 577·50 лева 100 килограма, 5 тона кукуруз по 360 лева 100 килограма, 1 вагон леща по 555 лева 100 килограма.

На 4 ноември представени бяха 8 вагона, от които 6 вагона зимница, продадени по 570, 577·50, 580, 585, 590 и 602·50 лева 100 килограма — спадане 10 до 15 лева на килограм; боб 2 вагона по 577·50 лева 100 килограма, 5 вагона боб останаха непродадени. След обед се продадоха 1 вагон зимница по 600 лева 100 килограма; 1 вагон боб по 562·50 лева 100 килограма.

На 7 ноември пристигнаха 16 вагона и 15 тока — 6 вагона зимница, продадени по 560, 565, 570, 575 и 585 лева 100 килограма — с спадане 30 до 40 лева на 100 килограма; 1 вагон ржъ по 400 лева 100 килограма; 8 вагона боб по 560 лева 100 килограма, а само един от тях по 580 лева 100 килограма — с спадане по 10 до 15 лева на 100 килограма; 1 вагон ечмик по 375 лева на 100 килограма — с спадане 15 до 20 лева на 100 килограма и 15 тона кукуруз по 370 лева 100 килограма. Зимница 35 вагона и овес 1 вагон останаха непродадени.

На 9 ноември изложените 81 вагона зимница останаха непродадени, поради предлагане цени по-долнi с 30 лева на 100 килограма в сравнение с цените от последните продажби, също остана и 1 вагон овес непродаден поради предлагане 340 лева за 100 килограма. Цените за боба по слаби. След обед, вън от борсата стана продажба на 1 вагон боб по 555 лева 100 кгр.

Бургаска стокова борса

7 Ноември 1922 год.

В истеклата седмица, на 2 ноември борсата се откри при едно затихване, което се обясни с факта, че в Цариград търсепето е ослабило поради смутното положение и с падането на турската лира.

След разтоварването на чуждестраната валута и повдигане на нация лев. Мнозина имат екладове от закупени храни, когато чуждата валута беше висока, а нашият лев ефтин. Особено големи страхове владеят, ако не се поправи французската и турската валута, че търговците ще има да претърят загуби, понеже в болшинството си са закупили храни висока валута с предназначение за Марсилия и Цариград. На това се отдават и въздържанията в закупките тия дни.

В паричното тържище, вследствие на въстия на търговията с други стоки и настъпилото тежко положение в търговията за износ на храни и други производствени и вследствие липсата на парични средства в циркулация — голямата липса на банкноти — също се прекъсва тежък кризис от въстия. Очаква се едно относително оживление ако в скоро време се пустият в обращение новите банкноти.

Стокова борса.

Варна, 10 Ноември 1922 г.

Създаденото положение от спадането на турската лира продължава да е огнетително за търговията с зърнени храни и да има купувачите.

Това чувствително се забележава още мината седмица, когато цените от тъждри, неочаквано останаха малки и последователно отидоха към спадане и спадане.

На 2 ноември имахме една от най-оживените борси. Този ден вън от борсата се представиха за продаване 361/2 вагона и 20 тона разни видове храни, от тех 241/2 вагона зимница, продадени по 6·021/2, 6·05, 6·10, 6·15, 6·20 и 6·30 лева килограма и 1 вагон боб по 5·65 лева кгр. Продаде се 3 тока фий по 5·30 лв. кгр. Констатира се, че зимницата претърпа едно спадане от 10 ст. на кгр. в сравнение с последните продажби.

На 3 ноември са продадени 16 вагона, от които 15 вагона зимница по 6, 6·15, 6·17, 6·20, и 6·221/2 лв. кгр. и 1 вагон жито (колос) по 6 лв. кгр. За зимницата е констатирано ново спадане по 7 ст. на кгр. в сравнение с последните продажби.

На 4 ноември продадъха се 2 вагона, от които 1 вагон царевица по 4 лв. кгр. и 1 вагон жито (колос) по 6 лв. кгр. 12 вагона и 170 тона от стиг зимница, 1 вагон ечмик и 40 тона ржъ от стиг останаха непродадени вследствие въздържане то купувачите.

**Варненска
Агенция на Италианското Параходно Д-во
„СЕРВИСИ МАРИТИМ“**

Известяваме, че пътуването на параходите на д-вото ни от:

ГЕНУЯ — ДУНАВА,

с отбиване на италианските, гръцките и българските пристанища всяка 15 дни, е редовно и неизменно. Приемат се стоки за Сирийските пристанища и Александрия. В обратния път от Дунава параходите, за сега, не се отбиват в българските пристанища, освен, ако има товар за натоваряване

От Агенцията.

**„БАЛКАНИЯ“
АНОНИМНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО
за търговия и промишленост**
ОСНОВЕН КАПИТАЛ 3,000,000 лв. НАПЪЛНО ВНЕСЕН
Централа София, ул. Мария Луиза № 13
Клонове: ВИДИН, ЛОМ, ПОРДИМ, РАХОВО и РУСЕ.

ДОЙЧЕ ЛЕВАНТЕ-ЛИНИЕ ХАМБУРГ

Редовни параходни съобщения между

Хамбург—Анверс и Бургас—Варна

**Агенти в Варна Братя Золас
Бургас Г. Бези, син & С-о**

На 6 ноември имаше 7 вагона: 6 вагона зимница и 1 вагон ечмик. Зимницата се продаде по 5·40 до 5·50 лева 1 килограм, а ечмика — по 3·75 лева 1 килограм. За зимницата спадане 60 лева на 100 килогра., за ечмика 45 лева на 100 килогра. Зимница 26 вагона, ечмик 2 вагона, царевица 1 вагон останаха непродадени.

На 7 ноември имаше 15 вагона: 13 вагона зимница, 1 вагон ечмик и 1 вагон царевица. Положението в сравнение с 6 ноември без изменение. Зимницата се продаде по 5·30, 5·40 до 5·50 лева 1 килограм. Ечмика, продаден на 6 ноември, е минал за сметка на днешната бореа — по 4 лева 1 килограм, царевицата — по 4 лева 1 килограм. Този ден 11 вагона зимница и 1 вагон царевица останаха не продадени.

В миналия брой ние дадхме бележка, че бързо отиване към затвърждане на цените е временно и то се дължи на нуждите на пазаря от това, че в Цариград нема внос от Америка и Аржентина и този пазар силно търси храны.

Към втората половина от изтеклата седмица ние виждаме обратът — отиването към спадане. Това в Варнен. пияца се обяснява с влиянието на два фактора: с запълването на депозитите от България и Романия на Цариградският пазар и осигуряването на запасите за зимата от хлебарите и производителите на брашна в местните (цариградските) мелници. Второ на спадането на турска лира, която варира между 54 до 66 лева — с 62 до 66 лева по долу от преди 15—16 дни. С тази турска валута на българските експортери е отнета възможността да минипулират — не е икономично да купуват храны с цените, които се платиха през по-ниска седмица; за това от 2 и 3 того насам дори борсата не в всички дни работи — открива се често и се закрива без да станат каквито и да били сделки, особено за зимницата. Това същото се забележава в Бургаската бореа:

Колониален бюлетин.

10 ноември 1922 год.

ЗАХАР

Бучки торби по 50 к. 35 лв.

килограма.

Захар песък по 32 лева 1 килограма

МАСЛО ДЪРВЕНО

Vierge 58 лева килогра.
Ext. Fine по 56 лева кгр.
Масло „Soya“ по 52 лв. килогра.

МАСЛИНИ

Волоски Супериор средни 21 лева килограма.
Екстра обикновени 19 лева.

ОРИЗ

Пловдивски I 25 лв. кгр.
Английски 19 лв. килогра.

САПУН

12 унци 1600 лева каса
Сапун Айвалийски 38 лева.

СОДА КАЛУСТИК

Варели 50 кила „Кенгуро“ 70/72 градуса бруто за нето 18 лева килограма

Варели 50 кила „Кенгуро“ 60/62 градуса, бруто за нето 17 лева килограма

Сода бикарбонат „Полумесец“ по 12·50 лева килограма.

Макарони и фидета 16·50 лв. килограма

Леблеби 17 лв. килогра.

Лимонова сол кристал I каса от 12 кила по 115 лв. килогра.

Лимонова сол обикновена 1·5 лева килограма.

Черен пипер екстра 28 лв. кгр.

Черен пипер Singapoer I 56 лв. килограма

Капела 95 лева килограма.

РАЗНИ

Бел екстра 90 лв. килограма
Бел I 90 лева килограма
Обикновен, лева 66 килограма

Нишаджр калжии 45 л. кгр.

Калай „Агне и Флаг“ по 150 лева килограма.

Фастжци червени I 32 л. кгр.

Фастжци I ядки 36 лв. кгр.

Бахар 60 лева килограма

Стилица по 11 лв. килограма.

Клика екстра по 85 лв. кгр.

Чувен 120 лева килограма.

Чай „Екстра“ по 200 лева килограма.

Чай I по 180 лв. килограма.

Чай II по 160 лв. килограма.

СВЕЦИ ОТ ИЗВЕСТНАТА

ФАБРИКА „ГУДА.“

Speciai каси по 3·1/4 килогра.

60 лева килограма

Същи каси от 5 и 7 килогра.

Екстра каси по 8 и 10 килогра.

Файтонджийски каси по 10 килогра по 75 лева килогра.

КНИЖНИ.

Книжни кесии 13·50 лв. кгр.

Книга амбалажна сива по 12·50 лева килограма

Книга амбалажна кафе на гланц по 16 лева килограма.

Книга амбалажна кафе на дебела по 12 лева килограма.

Книга желяз (Ашабия) 13 лева килограма.

БОЯ ЗА ОБУЩА БУЛГАРИН

Чер № 1 34 лева дузина.

Чер № 2 36 лева дузина.

Цветен № 2 36 лева дузина.

„Стела“ 33 лева дузина.

ГВОЗДЕИ

Гвоздеи Германски от 11 до 14 см. по 14 лв. килограма.

ДЕЦИМАЛИ:

500 кила по лева 2500 десим.

ВАЖА:

№ 1, 1·1/4, 1·1/2 по 80 лева кгр.

ВАХРВИ:

№ 1, 1·1/2, 3·1/4 и 5·1/8 по 90 л. к.

КАНАПИ

Канац 2·2 по 115 лв. кгр.

Канац 2·3 по 135 лв. кгр.

Канац 2·4 по 150 лв. кгр.

РАЗНИ:

Калай 142 лева.

Нишаджр 45 лева.

Цинк 35 лева.

Бело тенеке 56 листа 880 лева.

Бело тенеке 30—40 листа 870 лв.

Джамове каса 1200 лева.

Бешир 52 лева.

Захар Амер. малки тор. 32 л. к.

Кафе 81 лева.

Чер пипер 59 лева.

Чай доб. кач. 185—195 лева.

Син камък англ. 24 лева.

Черна ламар. № 8 до 14 — 18·80 л.

ХРОНИКА.

Продължени са сроковете за реализиране на проектирани предприятия:

На Пражка кредитна банка в гр. Горна-Орховица за производство на съждове за консерви при гаря Крумово, Преславско, а още една година.

На същата банка за преработване на жинотински отпадъци при съждата гаря, с още една година;

На същата банка за консерви при съждата гаря, с още една година;

На Българо-чешкото акционерно дружество за захарна индустрия в гр. Горна-Орховица за износ и внос с митническо посредничество: обмиване на износи и вносни стоки, рекламиране за надвешими, информация по износа за износ и внос с митни такси, представителство, консигнации и пр. лично г. Иванов е повзнат като трудолюбив и имотен търговец, ползвуващ се със голема чест пред търговския свет, а това е предимната гаранция за съвестна и акуратна услуга към клиентите му.

Считат се за огаснали облагите и районите за свободни на нереализирани в срока предприятия:

На Андрея В. Тесленко и М. Т. Зароченцев от София за консервиране на съждести продукти чрез охладяване и замръзване в гр. Варна, с район Варненска селска околия;

На Константин х. Столинов от София, за съждото производство в Бургас, с район Бург. околия.

За потънал български парход „Борис“ французската реквизиционна комисия е определила да плати на дружеството 10,000,000 лв. Не повече...

С заповед от 10 октомври под № 1592, министър на търговията е разрешил на с. Долни Цибър, Ломско, съдмичен пазар за едър и дребен добитък и всеки понеделник.

Предписано е на търговските камари от министерството на търговията да внесат в Главната дирекция на статистиката помоцта за произвеждане анкета на индустриалните заведения, предвидена в бюджетите им. Това ще да постави в още по-трудно положение касите на

камарите, които са в особено голямо затруднение от страна на паричните постъпления.

Признати са права на общини облаги на проектирano предприятие за шрайбарно предарство в Трънска община, Габровска околия, на Христо Митев от Габрово; също на Стан Ангелов от Ковладуй, Ориховско брашна в с. Мелорад, Ориховско; на Н. Митев & С-ие съединени индустрии в Русе за етерически масла, включително и анетол, в гр. Русе, с район Русенска градска околия.

Акционерното д-во „Зависност“ в Провадия построи при гарата на същия град модерна мелница за три камъка. Преди нещо дни тя е пустата да работи, с един камък на частни лица от града и селата. Една такава мелница в града Провадия, в мелничарско отношение останал твърде много навад, беше една от необходимостите. Поздравяваме инициаторите за построяването й и пожелаваме им добри успехи.

Въстановена е преката пътническа, багажна и поч